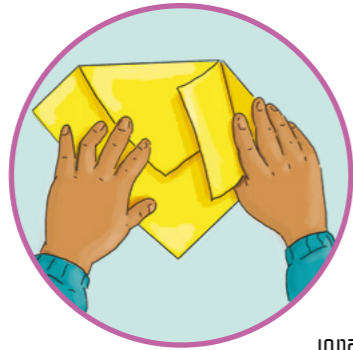

មិត្តភក្តិបត់ប្រក្រតជាស

ដោយ ម៉ារីសា ផេននីស
(ផ្តិតទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.វ.អា. ។

« ដល់ពេលចេញលេងហើយ ! » គ្រូរបស់អ័រ បានហៅ ។
មិត្តភក្តិបត់ប្រក្រតរបស់អ័រ បានតម្រង់ជួរចេញទៅកាន់កន្លែងក្មេងលេង ។ ប៉ុន្តែ
អ័រ និងមិត្តភក្តិបត់ប្រក្រតនៃតែនាំគ្នាទៅបណ្តាលយ៉ាង ។ ពួកគេចូលចិត្តខ្ចីសៀវភៅ ហើយធ្វើ
សិប្បកម្មជាមួយគ្នា ។
គ្រីស្ទីន និង អេលឡា កំពុងរង់ចាំនៅក្បែរមាត់ទ្វារទៅហើយ ។ អ័រ បានចាប់យកសៀវភៅ
របស់នាង ហើយក្រដាសមួយដុំ ។ បន្ទាប់មកនាងបាននាំគ្នាទៅកាន់សាល ។
« ខ្ញុំសង្ឃឹមថាសៀវភៅ *The Dragon Keeper's Secret* មានអ្នកទៀត ! » អ័រ
បាននិយាយ ។ « ខ្ញុំចង់ខ្ចីវាបានឃ្លា » ។

នៅពេលពួកគេទៅដល់បណ្តាលយ៉ា ក្មេងស្រីទាំងនេះបានលើកដៃគ្រីដល់
លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ។ គាត់តែងតែស្វាគមន៍ដល់ពួកគេដោយស្នាមញញឹមដ៏
ស្រស់ថ្លា ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ស្នាមញញឹមរបស់គាត់មិនស្រស់ថ្លាទៀតទេ ។
អ័រ បានចងចិត្តរឿងនេះពេលនាងដាក់សៀវភៅទុកលើតុ ។ « តើលោកស្រី ហ្វ្រែងលីន មិនស្នាម
សប្បាយចិត្តចំពោះឯងទេឬ ? »
គ្រីស្ទីន ញាក់ស្មា ។ « ប្រហែលគាត់គ្រាន់តែរង់ចាំទេ » ។
« ប្រហែលដែរ » ។ អ័រ បានអង្គុយចុះ ហើយបានទាញក្រដាសមួយសន្លឹកមក ។ នាងបានបត់
វាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ដោយយកមេដៃរបស់នាងមកឆ្លុះឲ្យស្អាត ។
« តើថ្ងៃនេះយើងធ្វើអ្វី ? » អេលឡា បានសួរ ។

តើ អ័រ និងមិត្តភក្តិរបស់នាងអាចជួយលោក
ស្រី ហ្វ្រែងលីន បានដោយរបៀបណា ?

« ចុះបើធ្វើបន្ទះបណ្តែកដាក់ចំណាំ
វិញ ? » អ័រ បាននិយាយ ។ « រស្មីល
ធ្វើណាស់ ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឯង » ។
អ័រ បានរៀនបត់ប្រក្រតជាស ។
វាគឺជាសិល្បៈមួយប្រភេទទាំងមូល ។
ដប៉ុន ដែលធ្វើឡើងដោយការបត់ក្រដាសទៅជាទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា ។ អ័រ បានចេះពីរបៀប
ធ្វើទម្រង់គ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ហើយនាងបានបង្រៀនមិត្តភក្តិរបស់នាងនូវអ្វីដែលនាង
បានរៀន ។
អ័រ បានបង្ហាញ គ្រីស្ទីន និង អេលឡា អំពីរបៀបធ្វើសិល្បៈមួយ ។ មិនយូរប៉ុន្មានពួកគេទាំង
នាក់មានបន្ទះបណ្តែកណាត់ចំណាំសៀវភៅរាងកាំបិតមួយ ។
« តែងក្រងនេះ ធ្វើបែបនេះ » ។ អ័រ បានបើកសៀវភៅរបស់នាង ហើយដាក់បន្ទះបណ្តែក
កំណាត់ចំណាំនៅកែងទីពីរមួយ ។
« ឡូយណាស់ ! » គ្រីស្ទីន បានទាញក្រដាសផ្សេងទៀតមក ។ « ខ្ញុំចង់ធ្វើវាខ្លួនឯង » ។
ខណៈដែលពួកគេធ្វើ ពួកគេបាននិយាយអំពីសៀវភៅដែលពួកគេបានអាន និងអ្វីដែលពួកគេ
ចង់អានបន្ទាប់ទៀត ។ អ័រ បានសម្លឹងមើលទៅលោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ម្តងទៀត ។ គាត់នៅតែហាក់
ដូចជាមិនស្នាមសប្បាយចិត្តដដែល ។
មិនយូរប៉ុន្មានលោកស្រី ហ្វ្រែងលីន បានមកឈប់នៅតុរបស់ពួកគេ ។
« ម៉ិចហើយក្មេង » ។ គាត់បានដាក់សៀវភៅមួយក្បាលនៅលើតុ ។ វាគឺជាសៀវភៅ
dragon keeper ! « សៀវភៅនេះសម្រាប់ម្តង អ័រ ។ ខ្ញុំដឹងថា ម្តងបានរង់ចាំវាយូរ
ហើយ » ។
« ចាស អរគុណ ! » អ័រ បានលើកវាឡើង ។
លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន បានដកដង្ហើមធំ ។ « មានគេលួចទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំថ្ងៃនេះ ។ ពួកគេបាន
យកសៀវភៅ និងក្រដាសរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ » ។
« ឱ គួរឲ្យសោកស្តាយណាស់ ! » គ្រីស្ទីន បាននិយាយ ។
លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ធ្វើឲ្យពួកគេញញឹមមិនចេញទេ ។ « មែនហើយ វាគ្រាន់តែបស់របរ
ប៉ុណ្ណោះ ។ របស់របរអាចរកថ្មីបាន ។ ខ្ញុំរីករាយដែលគ្មាននរណាគ្រោះថ្នាក់ » ។
អ័រ បានមើលលោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ដើរចេញ ។
អេលឡា បាននិយាយថា « ខ្ញុំចង់ជួយគាត់ណាស់ » ។
អ័រ បានសម្លឹងមើលទៅបន្ទះបណ្តែកណាត់ចំណាំក្រដាសនៅក្នុងដៃរបស់នាង ។ « ប្រហែលជា
យើងអាចធ្វើបាន ! »
« ជាអ្វីទៅ ? » គ្រីស្ទីន បានសួរ ។
អ័រ ញញឹម ។ « ទៅផ្ទះខ្ញុំពេលរៀនចប់ ។ ខ្ញុំមានគំនិតមួយ » ។
នៅថ្ងៃស្អែក អ័រ គ្រីស្ទីន និងអេលឡា បានទៅបណ្តាលយ៉ានៅពេលពួកគេចេញលេង ដូច
សព្វដង ។ ប៉ុន្តែលើកនេះ ពួកគេមិនគ្រាន់តែយកសៀវភៅប៉ុណ្ណោះទេ ។ ពួកគេមានអ្វីពិសេសជូន
លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ផងដែរ ។

« ពួកយើងបានធ្វើវាសម្រាប់លោកស្រី ! »
អ័រ បានឆ្លុះចង់មួយទៅកាន់លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន ។
« ពួកខ្ញុំដឹងថា ពួកខ្ញុំមិនអាចជំនួសអ្វីទាំងអស់ដែលបាន
លួចនោះទេ ប៉ុន្តែពួកខ្ញុំ
គិតថា វាអាចជួយជួយលោកស្រីបាន » ។
លោកស្រី ហ្វ្រែងលីន បានមើលនៅក្នុងចុងនោះ ។ ក្នុងចុងនោះមានសន្ទុះស្រែកជាស—
បន្ទះបណ្តែកណាត់ចំណាំ រូបត្រី រូបបេះដូង និងមេអំបៅ ។ គាត់បានញញឹមយ៉ាងធំ ។
« អរស្នាមណាស់ ! អរគុណខ្លាំងណាស់ » ។ នាងបានទាញចំណែកក្រដាសចេញមកពី
ចុង ។ រូបក្រដាសនេះបានបត់ដើម្បីធ្វើកូនសៀវភៅតូចមួយ ។ « ខ្ញុំនឹងប្រើវាប្រើវាប្រើវាប្រើវា
សរសេរគំនិតតូចៗដែលសប្បាយរីករាយរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ! »
អ័រ បានញញឹមដាក់វិញ ។ នាងតែងតែអាចធ្វើអ្វីមួយដ៏ល្អសម្រាប់អ្នកដទៃ—បត់ក្រដាសមួយ
មួយ ។ ●

សូមបើកទំនាក់ទំនងនេះដើម្បីផ្ញើមត្រាសរសេររបស់អ្នក ។

